

AFRİN FAŞİSTLERE MEZAR OLACAK

Saldırgan ve işgalci TC güçleri, sözleşmeli erlerden, uzman çavuş ve başçavuşlardan, paralı JÖH, PÖH, HÖH çapulcularından, Köy Korucuları adı altındaki beslemeleri ve IŞİD ile El Kaide'den devşirme çeteciler ile Afrin'e gireceğini, oradan da Minbiç ve Şengal'e devam edeceklerini ilan ettiler.

Savaş basınının TV'lerinin Ana Haber Bültenleri ise başka bir gerçeği yansıtıyor. "Savaş muhabirleri" açık veriyorlar ve şöyle diyorlar: "Sayın izleyiciler gördüğünüz gibi Türk Skorsky helikopterlerimiz şimdi üzerimizden sınır hatımızdan geçiyor" veya "Obüs roketleri sınır ötesindeki düşman mevzilerini dövüyor". Bu yalanın açık itirafıdır.

Üç saatte Afrin'e ulaşacaklarını ilan edenler aradan geçen zamana rağmen ilerleme kaydedemiyorlar. Etmeleri de mümkün değildir. Onlar ancak Afrin'de gömülürler. Ancak en kötü sınavı Türkiye'nin ulusalcı, kemalist "Solu" vermiş durumda. Ulusalcılığın milliyetçi etkileri ile bu işgalin Kürt halkına yönelik olduğunu görüp söyleyemeseler dahi, rahatlıkla Suriye'nin toprak bütünlüğüne yönelik bir işgal hareketi olarak kesin karşı tavır almaları mümkünken bunu bile yapamayacaklarını ispat etmiş oldular.

CHP'sinden, SİP/KP'sine, Halkevleri'nden, ÖDP'sine, TKH'sına, 1920'sine kadar bilimum çevre TC devletinin stratejik politikaları etrafında sessizce ve korkakça kenetlenmişlerdir. Ses çıkarmadan sadece başkalarının yorumlarını tekrarlayıp durumu idare etmeye çalışan keskin örgütsüz "solcularımız" da bu korkak tavırları ile TKP politikalarına ve Marksizm-Leninizm'e ne kadar uzak olduklarını ortaya koymuşlardır.

TKP, Türkiye işçi sınıfını, ezilen yoksul emekçi halklarını, köylülerini, genç ve kadınlarını, aydınlarını ve sanatçılarını Ankara'daki faşist oligarşik devlet erkine karşı devrimci mücadeleyi güçlendirmeye, safları sıklaştırmaya çağırılmaktadır. Düşman Ankara'dadır. Afrin ise onlara mezar olacaktır.

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin 10 Şubat 2018 Tarihli Açıklaması

BARIŞ, DEMOKRASİ, ÖZGÜRLÜK VE SOSYALİZM'DEN YANA TÜM GÜÇLERİN ANTI-FAŞİST BİRLEŞİK MÜCADELESİNİ YÜKSELTMEK İÇİN PARTİMİZE ÖZEL GÖREV DÜŞÜYOR

Türkiye'nin ekonomisi derin bir kriz yaşıyor. Rejim, taşıma su ile değirmeni döndürmeyi ve ömrünü uzatmaya çalışıyor. Rejimin ömrünü uzatmak için ise açık faşist bir diktatörlüğe yönelimin son taşlarını dösemektedirler. Ancak faşist bir diktatörlük onlara devletle bütünleşme sürecini tamamlayarak iktidarlarını sürdürme olanağı verecektir diye düşünüyorlar. Afrin işgali de bu çerçevede ele alınmak durumundadır.

Aşırı bir dezenformasyon ile, dikkatleri farklı alanlara yönlendirmek, "milli" duyguları güçlendirmek için, ülkede yüzde yüz yerli helikopterler, tanklar, insansız hava araçları, roketler üretildiği yalanları yayılıyor. "Atak" adını taktıkları helikopterler İtalya'da üretiliyor, "Altay" dedikleri tank yüzde seksen Alman parçalarıyla üretiliyor gibi yapıp üretilmiyor, çünkü tanka uygun motor bulamadılar. Roketlere türkçe isimler takılması, onların NATO stoklarından çıkma eski roketler olduğu gerçeğini değiştirmiyor. Nasıl ki İHA'ları Birleşik Arap Emirliklerinde İngiliz teknolojisi ile üretiliyorsa, bu yalanlarla oy istedikleri tabanda güçlerini korumayı hedefliyorlar. TV'lerin tümü ırkçılık, milliyetçilik ve militarizm konulu diziler ile propaganda yürütüyor.

Afrin işgaline yönelik ve Kuzey Suriye Demokratik Federasyonu'nu yok etmeyi amaçlayan saldırı stratejisi daha ilk günlerinde bataklığa saplandı. Rusya'nın hava sahasını açması yansıtıldığı gibi Türkiye'nin bir başarısı ve Rusya'nın Türkiye'yi desteklemesi değil, içinde çok derin bir savaş stratejisine bağlı taktikler içeren uluslararası politik bir operasyondur. ABD'nin YPG güçleri ile otuz bin kişilik bir sınır koruma birliği oluşturacağı senaryosu veri alınarak başlatılan Afrin saldırısı sürecinde böyle bir sınır koruma birliği ile ilgili hiç bir bilgi yoktur. Ve de Afrin ABD'nin etkisinde bir bölge değil, Rusya'nın etkin olduğu bir bölgedir.

Başta Erdoğan olmak üzere, rejim temsilcilerinin tüm açıklamaları hayal ürünüdür ve kitleleri uyutmaya, kandırmaya yöneliktir. Faşist demagogidir. Rusya, Suriye ve Kürt Özgürlük Hareketi'nin üzerinde uzlaştıkları bir strateji olduğu her açıdan ayan beyan ortadayken Türkiye bölgede attığı bütün adımlar ve yaptıkları açıklamalar ile özünde ABD ve NATO'nun Ortadoğu'ya yönelik planına uyumlu hareket ederek görevini yerine getirmektedir. TC temsilcilerinin, ABD ve NATO aleyhinde açıklamalar ve polemikler sürdürmeleri sadece bir senaryodan ibarettir.

TKP, anti-kapitalist nitelikli anti-emperyalist, anti-faşist mücadele geleneklerine sıkı sıkıya bağlıdır. Varlık nedeni bu mücadeledir. Türkiye ve Bölge'nin hiç bir sorununun başka çözüm olanağı yoktur. Bir yandan tüm devrimci, demokratik, özgürlükten yana güçleri birleşik mücadeleyi yükseltmeye çağırırken, önce bu birlikteliğin oluşmasını beklemeyecektir.

Legal politik yığın çalışması ve onun gerekleri nasıl bir çevre, sınıfın olduğu her yerde direniş ve savaşım ocakları yakmak için oluşan her kıvılcımı desteklemek de partimizin görevidir. Yoksul işçi ve emekçi halklarımız yaşamın tüm alanlarında kendilerine yönelik haksızlıklara karşı örgütleniyorlar, meşru müdafaa yöntemleri geliştiriyorlar. İşçi, emekçi ve halk düşmanlarından hesap sormak yerel özgün örgütlenmelerin görevleri arasındadır. İşçi ve Halk Meclisleri kendilerine yönelik her girişime karşı demokratik, sosyal ve yurttaşlık haklarını savunurken, özellikle işletmelerde patronların ve yerellerde gayri meşru yoldan servet oluşturan ırkçı, militarist nitelikli, kurum, kuruluş ve şirket temsilcilerinin saldırı ve baskılarına karşı gerekli tepkiyi de örgütlemektedirler. Parti örgütlerimiz ve kadrolarımız halklarımızın haklı mücadelelerini içindedir.

Devrimci, demokratik ve özgürlükçü güçlerle anti-faşist birleşik mücadele partimizin ısrarlı, sürekli ve istikrarlı çalışmaları ile yerellerde ve işletmelerde tabandan örülerek gelişmektedir. Parlamenter mücadeleye odaklanan güçlerin çalışmalarını yadsımadan, bugüne dek parlamentoya halkın oylarıyla seçilmiş devrimci, demokrat, sosyalist vekillerin seçim bölgelerinde Meclis çalışmalarına katılmalarının sağlanması parti örgütlerimizin o alanda yaptıkları en önemli çalışmadır. Ancak partimiz, OHAL koşullarında ve açık faşist diktatörlüğe evrilen bir yönetim altında parlamenter çalışmanın hiç bir belirleyiciliğinin olmadığı, asıl ağırlık verilmesi gereken çalışmanın, sınıfın ve emekçi halklarımızın öz örgütlenmesi olduğuna dikkat çekmektedir. Seçimler ve ona yönelik çalışmalar sınıfı örgütlenmesinin ve birleşik devrimci anti-faşist mücadelenin örülmesinin aracıdır.

Parti örgütlerimiz ve kadrolarımız görev alanlarında devrimci çalışmanın teminatıdır.

Türkiye Komünist Partisi, Merkez Komitesi, 10 Şubat 2018

II. KADRI EROL YOLDAŞ KOMÜNİST HAMLESİ

10 EKİM 2017 - 29 OCAK 2018

Likidasyon Komplosuna Son Darbeyi Genç Komünistler Vuruyor Genç Komünistler Sıcak Savaşımalar İçinde Yetişiyor!

Yoldaşlar;

ATILIM'ın Ocak sayısında yayınlanan 5 Ocak 2018 tarihli değerlendirmemizin sonunu şöyle bağlamıştık: "Parti örgütlerimiz gençliğe yönelmeyi ve likidasyon süreci içinde oluşan kuşak farkını kapatma görevini birincil görev olarak görmektedir. Gençliğin içinde de genç işçi ve emekçi kadın ve erkeklere yöneliyor. Bu alanda elde edilen kazanımlar genelleştirilerek sistemli bir biçimde yaygınlaştırılacak. Partimizin örgütsel alanda geleceği bu çizginin ısrarla sürdürülmesi ile teminat altına alınmıştır. Örgütsel anlamda tüm diğer konulardan daha önem taşıyan gençlik alanı bu hamle sürecinde derinlemesine ele alınan üçüncü alan olarak ortaya çıkmıştır. Ayrıntıları ayrı bir değerlendirme konusudur."

Buradan devam ediyoruz.

Partimizin likidasyon girişimi olarak 1986 TKP-TİP "birleşmesi" ve 1987'de TBKP oluşumu veri alınıyor olsa da, işin içinde olan kadrolar çok iyi biliyorlar ki, likidasyon girişimi 1983 V.Kongre sonrası başlamış, yine 1983 yılı sonunda Bilen yoldaşın kaybı ile hızlanmış ve 1985 yılından itibaren fiilen uygulanmaya başlanmıştır. Uygulama Parti Gençlik Komitesi'nin işlevsiz hale getirilmeye çalışılması ve likidasyonun ülkedeki mimarının sorumluluğunda bizzat uygulanmıştır. Bu komplonun tarafları ve canlı tanıkları hala yaşamaktadırlar. Komplonun mimarı ise aynı uğursuz görevine aynı kadroları etrafında tutarak devam etmektedir. Sonuçta o dönemde parti gençlik kadrolarını oluşturan yoldaşlar 1960'lı yıllar doğumları iken, yönetici komitelerde görev yapanlar ise 50'nin sonu ile 60 doğumlarıdır. O dönemde özellikle üniversite öğrencileri arasında yürütülen sonuç alıcı çalışmalar da komploya paralel olarak sönümlenmeye başlamıştı. "Üniversiteli" ve "Söz Hakkı" dergileri çevresinde yürüten yarı-legal ve legal çalışmalar İLERİ gazetesinin illegal yayınları ile besleniyordu. Bu çalışma, sapasağlam bir örgüt ve geniş bir çevresi ile komplocular tarafından YARIN dergisi temelinde TİP'li gençlerin çalışmalarına feda edildi. O dönemde YARIN dergisini de yayınlayan çevrenin başında bugün adı çok bilinen "küçük Behice" olarak da adlandırılan Yasemin Çongar'ın olması ayrı bir olgudur. Kendisi daha o günden anti-komünist ve anti-TKP konulardan gençlik içinde yürütülen çalışmaları sabote etme görevini yürütüyor ve hiç bir otoriteyi ciddiye almıyordu. Yıllar sonra Nabi Yağcı, Ahmet Kardam ve Hüseyin Çakır gibi unsurlar ile TARAF gazetesi sayfalarında birlikte operasyon yürütmeleri de hiç şaşırtıcı olmayan doğal bir sonuç olarak değerlendirilmelidir.

80'li yılların sonu ve 90'ların ilk 2 yılında "yasal TBKP" dönemi olarak adlandırılan likidasyonun son aşamasında tekrar bir öğrenci gençlik hareketlenmesi yaşanmış, 70'li yıllarda doğan ve yeni politize olan bir kesim TBKP'yi, TKP'nin devamı zannederek etrafında toplanmış, fakat maalesef bu kesim de ağırlıklı olarak yok olmuş, bir kısmı ise daha sonra SİP olarak örgütlenecek olan "Gelenek" çevresinde yer almıştır. Tamamen iyi niyetle, Marksist-Leninist bir örgütlenmede yer almak isteyen bu gençler, malum olduğu gibi SİP tarafından törpülenerek TİP'in de daha gerisinde bir çevrenin mensubu olmuşlardır. Önemli bir kısmı ise burjuva-laşarak düzen içi saflarda yerlerini almışlardır. Bu çok acı ama

gerçek bir hikayedir. Dönemin partili, eski İGD ve İLD yöneticilerinin bu konuda sadece seyirci kalmaları ve komplocu kadronun etrafında saf tutmaları da meselenin ayrı acı bir boyutudur. Komplo örgütleyenler ve gençlik kadroları içinde onların etrafında sürüklenen zavallılar, post-Marksist, reformist anti-komünist saflarda yer alırken, komplonun mağduru olan dönemin diri ve bilinçli kadroları ise hayal kırıklığı, güvensizlik ve anlaşılın sınıf bilincinde oluşan eksikliklerden dolayı siyasi yaşamın dışına düştüler veya birer ulusalcı solcu olarak yaşamlarını kendi kovularında sürdürüyorlar.

Kuşkusuz ki bu dönemin ayrıntılı bir iredemele ihtiyacı hala mevcuttur. Özellikle canlı tanıkların ve sürecin öznelere hayatta oldukları süreç içinde konunun tartışılması önem taşımaktadır. Ancak bugün birincil sorunumuz bu değildir.

Sonuçta TKP, 70'li, 80'li, 90'lı ve hatta günümüzde 2000'li yıllarda doğan gençler arasında bir kuşak kopukluğu yaşamıştır. Bu kopukluğun ortadan kaldırılması partimizin yeniden örgütlenme döneminde en önemli konusudur. 70 ve 80'li yıllarda doğanların farklı siyasi çevrelerde bulunmuş olmaları ve büyük bir çoğunluğunun 90'lı yılların ortalarından itibaren gelişen ağır baskı koşullarında örgütsüzmeleri söz konusudur. Ancak bu iki kuşak örgütsüz olsa dahi sosyalist idelerden ve amaçlardan kopmadan bağımsız olarak mücadelelerini sürdürmektedirler. Önemli bir kadro kapasitesi Yeşiller Partisi, SYKP, ÖDP ve HDP içinde çalışmalara özellikle buldukları yerelerde dürüst bir yaklaşımla katılmaktadırlar. Bu kadrolar anti-TKP konumunda değildirler. Doğan boşluğu doldurma ve mücadeleyi sürdürme anlamında bu örgütlenmelerde yer almaktadırlar. En önemli özellikleri geçmişlerine sahip çıkmaları, bugün içinde buldukları çevrelerde TKP'li olarak tanınmaları ve her türlü kariyer hırsı ve deformasyonun etkisinde kalmadan gerçekten devrimci bir çalışma yürütmeleridir. Partimiz legal çalışma alanlarında ve yasal yayınlar sayesinde bu kadroların önemli bir bölümü ile yeniden ilişkilendirilmiştir ve yasal alanda yığın çalışmalarını, kimsenin bulunduğu kuruma zarar vermesine müsaade etmeden, birlikte yürütmektedir.

80'li, 90'lı ve 2000'li yıllarda doğan gençler ve henüz genç sayılanlarımız ile ayrı bir perspektif ile çalışma yürütülmektedir. Bu genç yoldaş ve arkadaşlarımız önceki kuşaklara göre çok farklı koşullarda siyasal yaşama atılmışlardır. Dünya Sosyalist Sistemi'nin olmadığı bir dünya, KomParti'lerin zayıflama dönemi yaşadıkları bir süreç ve KomParti'lerin sorgulandığı bir dönem. Bu dönemde 40'li, 50'li, 60'lı, 70'li yıllara mensup kuşakların başta Sovyetler Birliği olmak üzere, Dünya Sosyalist Sistemin'de yaşanan karşı-devrim niteliğindeki olguları değerlendirme ihtiyaçları ve bu değerlendirmelerden sonuçlar çıkarma zorunlulukları varken, 80'li, 90'lı ve 2000'li yılların kuşaklarına mensup potansiyel kadrolar bu tartışmaların sonuçları ve bugün siyasal anlamda ne söylediğimiz ile ilgilidirler. O anlamda eski kuşakların içinde netleşmeyen birtakım konular genç kuşaklar için itici vazife görmektedirler. Dolayısıyla genç kuşaklara yaklaşım tek tek öznelere ve kadroların yaşamışlıkları ve değerlendirmeleri temelinde değil, partimizin kurumsal siyasal bakış açısı temelinde olmak durumundadır. Yılları kapsayan tartışmalar sürecinde içi-

II. KADRI EROL YOLDAŞ KOMÜNİST HAMLESİ

10 EKİM 2017 - 29 OCAK 2018

Likidasyon Komplosuna Son Darbeyi Genç Komünistler Vuruyor Genç Komünistler Sıcak Savaşımalar İçinde Yetiştiriyor!

mize kapanmamız bu gereksinimin bir sonucu idiye de, ortaya Program Taslağı olarak çıkan belge, bugün hepimizi bağlayan bir tartışma sürecinin sonuç belgesi olarak ortaya çıkmıştır. Bu belge ile genç kuşaklara gitmek artık çok daha mümkündür.

Zorlu ve uzun bir tartışma, araştırma, inceleme döneminden sonra bu dönemi kapatarak yeni bir dönem açmamız gerektiği konusundaki gereksinim ve istek II.Hamle döneminde yürütülen tüm çalışma ve parti örgüt toplantılarında çok net bir şekilde ortaya çıkmıştır. Bundan sonra bunun gereğini yapmaya yönelmek konusunda önemli kararlar alınmış ve girişimler başlatılmıştır. Bu yılki II.Hamle döneminin herhalde en önemli kazanımı gençlik arasında bundan sonra yürütülecek çalışmalar konusunda alınan kararlar dersek yanlış bir tespit yapmış olmayız.

Bugün gençlik içinde yürütülecek çalışmalarda tutulması gereken ana halka genç işçi ve emekçiler arasında yürütülecek örgütlenme çalışmalarıdır. Kuşkusuz ki orta ve yükseköğrenim gençliği arasında çalışma yürütülmesi önemini yitirmemiştir. Ancak günümüz koşullarında önceliğin verilmesi gereken alanın işçi ve emekçi gençler olması gerektiğinin geçerli gerekçeleri vardır. Bugün işçi ve emekçi gençler bilim ve teknolojinin yarattığı yeni koşullarda çalışıyorlar. En ağır ve zorlu işleri yapan yoksul işçiler dahi teknolojinin olanaklarını günlük yaşamlarında kullanıyorlar. Dolayısıyla, işçi ve emekçi gençlerin bir çok alanda öğrenci gençlikten geri kalır tarafı kalmadığı gibi, üretimden kaynaklanan niteliklerinin yeni olanaklar ile birleşmesi onlara sınıf mücadelesinde çok daha belirleyici bir rol biçiyor.

Günümüzün gençliği zamanında eski kuşakların ötesinde sorgulama, eleştirme ve görüşlerini çekinmeden açıkça ortaya koyabilme özelliklerine sahiptir. Gerek doğal yaşam koşulları gerekse de teknolojinin kendilerine sunduğu yeni olanaklar onlara bilimsel alanda ciddi olanaklar ve katkılar yaratıyor. Bu yeni tarza alışmak ve uyum sağlamak zorundayız. Aynı yeni genç kuşak ama aynı zamanda geçmiş mücadeleler ile de çok ilgili. 68 ve 70'lerin devrimci gençlik hareketi, 70'lerin sendikal sınıf hareketi onların ilgi odağını oluşturuyor. Kadro olma niteliğine açık gençlerin geçmiş mücadelelere ilgisi özellikle dikkat çekiyor. Biz onun da ötesine uzanarak, TKP'nin kuruluş koşulları ve Mustafa Suphi'ler ile günümüz arasında somut bir köprü kurmayı başarmak durumundayız. Günümüz genç devrimci kadrolarına, komünist kadro adaylarına Mustafa Suphi'lerin katledilerek yarım bırakmak zorunda kaldıkları idelerin ülkemiz topraklarında bugün de o günkü kadar güncel olarak yaşama geçirilmeye ihtiyaç duyulduğunu anlatmalıyız. Eğitim programlarında, Felsefe, Ekonomi-Politik ve Bilimsel Komünizm kadar Türkiye işçi sınıfı hareketinin ve TKP tarihinin de özümsemesi belirleyici önem taşımaktadır.

Genç komünist kadro adaylarının iyi bir eğitime gereksinimleri var, ancak gençler yapıları ve nitelikleri gereği sadece teori ile değil, pratikle bütünleşen bir teori ile mücadele içinde yoğrularak gelişirler. Gençliğin heyecanını ve mücadele azmini doğru kanallara akıtarak yükseltip geliştirmek partimizin gençlik arasında çalışmalarını yürüten komitelerinin önemli bir görevidir. Gençler, mahalle veya semtlerde gençleri narkotik ile zehirlemeye yeltenen çetecilerden hesap sormaya kararlılarsa, bu kararın önüne

geçmeden onu destekleyerek devrimci pratiği geliştirmelerini teşvik etmeliyiz. Aynı şekilde bir fabrika ya da büroda, genç kadın çalışanlara cinsiyetçi ve aşağılayıcı yaklaşım gösteren bir amire hiza verilmesi gerekiyorsa bu yapımalıdır. İşçinin ve emekçinin maaşlarını geciktiren, kırarak ödeyen, kazanılmış sosyal hakları tırpanlayan işverenlere karşı her zaman her koşulda grev silahı kullanılamasa dahi, genç çalışanlar içinde örgütlenme çalışmaları geliştirilmeli, ama aynı zamanda işverenlerin hizaya çekilmesi sağlanmalıdır. Kısacası genç devrimci kadroları, komünist kadro adaylarını kendi öz deneyimleri içinde sıcak mücadele içinde örgütlülüğe kazanmalı ve örgütlü olarak sınıf düşmanlarının cezalandırılması insiyatifi onlara tanınmalıdır.

Gençler, kavgada en önde olan ve teslim olmayacak nitelikte devrimci niteliklere sahip olarak yetiştirilmelidirler. Uluslararası komünist hareketin tarihinde yüzlerce deneyin bugün romanlar, filimler, videolar yoluyla gençlere iletilmesi, sadece kültürel çalışmanın bir gereği değil, aynı zamanda ideolojik politik eğitimin bir bütünleyicisidir. Gençliğin heyecanı, deli kanı, cesaret ve kararlılığı sınıf bilinci ile birleştiği sürece ortaya çelik gibi bükülmeyecek ve girdiği yeri parçalayacak bir enerji çıkacaktır. Bu nedenle işçi ve emekçi genç kadın ve erkeklerin arasında yürütülecek çalışmalar sınıf mücadelesinin devrimci geleneklerinin sürdürülmesi açısından belirleyici önemdedir.

Diğer yanda banka, sigorta, havalimanları, büro bilişim merkezleri, fabrika robot yönetim merkezleri, ulaşım kontrol merkezleri, petrol rafinerileri dağıtım otomasyonları, radyo ve TV program yayın birimleri, v.b. bilişim alanının uzandığı her birimde genç devrimci kadroların örgütlenmesi, sınıfsal bilinç doğrultusunda eğitilmeleri gençlik çalışmasının diğer önemli bir alanını oluşturmaktadır. Bu tür çalışmalar da legal ve yığınsal örgütlenme çalışmaları ile karıştırılmamalıdır. Yasal protesto ve hak arama direnişleri içinde kuracağımız ilişkiler içinden bu tür temel kadrolar yetiştirmek için özel programlı çalışmalar geliştirilmektedir. Bu alanda planlanacak çalışmalarda, orta ve yüksek öğrenim dönemleri içinden tanıdığımız, ilişki içinde olduğumuz ve örgütlenme süreçleri yaşadığımız genç devrimci kadrolar rol üstlenmektedirler.

Yoldaşlar, anlaşılacağı gibi, gençlik içinde bir yandan devrimci siyasal kitle çalışmasına yönelik, demokratik eylemlilikler örgütlenirken, diğer yandan da hassas alanlardaki örgütlenme ve eylemliliklerimiz için konspiratif örgüt ilişkilerini geliştirmek paralel yürüyor. İki alanın kadroları ayrı kadrolardır, yönetici kadroları ve gençlik parti birimleri de ayrıdır. Birbirleriyle bağlantısı olmayan ve hiç bir yerde birbirleriyle temas sağlamayan örgütlerdir. Gençlik çalışması, görüldüğü ve yaşandığı gibi çok yönlü dinamik bir içerik taşıyor. En gizli çalışma bile kendi içinde muazzam bir dinamizm ve coşku barındırmaktadır. Genç kadrolarımız bu duyguları yaşayarak ve sınıf bilinçleri ile birleştirerek düşmanı en hassas olduğu noktalardan vurmaya hazırlanmaktadır. Genç leventlerimizimizin yolu açık, savaşımaları zaferlerle dolu olsun!

Türkiye Komünist Partisi

Merkez Komitesi Sekreterliği

6 Şubat 2018

J.V. STALİN: KADROLAR ÜZERİNE

Bazıları, zaferin kendi kendine, yani diyelim ki kendiliğinden gelmesi için doğru bir parti çizgisi hazırlayıp geliştirmek, bunu yüksek sesle ilan etmek, onu tezler biçiminde, genel kararlar biçiminde sergilemek ve onu oybirliğiyle benimsemek yeter diye düşünüyorlar. Besbelli ki bu yanlıştır. Yalnız iflah olmaz bürokratlar ve kırtasiyeciler böyle düşünebilirler. Gerçekte bu başarılar ve zaferler, kendiliklerinden kazanılmamışlardır, parti çizgisinin uygulanması uğruna yürütülen amansız bir mücadele içinde kazanılmışlardır. Zafer hiçbir zaman kendi kendine gelmez; her zaman sökülüp alınır. İyi kararlar, partinin genel çizgisinden yana bildiriler, ancak bir başlangıçtır; ancak yenme isteğini anlatırlar, ama yenginin kendisini değil. Doğru bir çizgi, sorunun doğru bir çözümü verildikten sonra, başarı, örgüt çalışmasına, parti çizgisinin pratik uygulaması için mücadelenin örgütlenmesine, adamların iyi düşünülerek seçilmesine, yönetici kademelerin kabul ettikleri kararların uygulanıp uygulanmadığının denetimine bağlıdır. Bu olmazsa, partinin doğru çizgisi ve doğru kararlar, ciddi olarak tehlikeye düşmek tehdidi altındadırlar. Bundan başka, üstelik, doğru siyasal çizgi bir kere belirlendi mi, herşeyi, hatta siyasal çizginin kendi kaderini de, onun gerçekleştirilmesini ya da başarısızlığını da belirleyen, örgüt çalışmasıdır.

Gerçekte, zafer, parti çizgisinin uygulanmasına karşı duran her çeşit güçlüğe karşı amansız ve sistemli bir mücadeleyle elde edilmiş ve kazanılmıştı; bu güçlüklerin üstesinden gelerek, partiyi ve işçi sınıfını, bu erkle seferber ederek, mücadeleyi örgütlenirerek, elverişsiz militanları görevden alarak, güçlülere karşı bu mücadeleyi yürütme yeteneğinden daha iyilerini seçerek kazanıldı.

Bu güçlükler nelerdir ve nerede toplanıyor?

Bunlar bizim örgüt çalışmamızın güçlükleri, örgütlenme konusundaki yönetimimizin güçlükleridir. Güçlükler bizde, bizim yönetici militanlarımızda, örgütlerimizde, parti organları aygıtında, sovyetler, ekonomik organlar, sendika organları aygıtında, genç komünistler aygıtında ve başka örgütlerde toplanıyorlar.

Parti örgütlerimizin, sovyet örgütlerimizin, ekonomik ve başka cinsten örgütlerimizin ve onlar gibi yöneticilerinin güç ve yetkesinin şimdiye kadar bilinmeyen oranlarda büyüdüğünü anlamak gerekir. Ve düpedüz bu yüzden, şimdi her şey, ya da hemen hemen her şey, onların çalışmasına bağlıdır. Sözde-nesnel koşullara sığınılıp, sorumluluk onlara bırakılmaz. Partinin siyasal çizgisinin doğruluğu birçok yılın deneyimi ile gerçekleştikten, işçi ve köylülerin bu çizgiyi destekleme iradeleri artık kuşku bırakmayacak duruma geldikten sonra, nesnel denilen koşulların rolü asgariye inmiş olur, oysa örgütlerimizin ve bu örgütlerin yöneticilerinin rolü kesin belirleyici ve olağanüstü bir nitelik alır. Bu, ne anlama gelir? Bu demektir ki, çalışmamızın boşluklarının ve kusurlarının sorumluluğu, bugün, ondadır, "nesnel" koşullara değil, bizzat bize, yalnız bizim kendimize düşer...

Yönetim aygıtının bürokrasiliği ve kırtasiyeciliği; canlı, diri ve somut bir yönetim yerine "genel anlamda yönetim" üzerine bir takım gevezelikler; örgütlerin işlevsel yapısı (yani aynı yönetiminin çeşitli servisleri arasına bölmeler koyma) ve kişisel sorumluluktan yoksunluk; çalışmada ve ücret sisteminin eşitleştirilmesinde sorumluluk eksikliği; alınan kararların uygulanışının sistemli bir biçimde denetlenmemesi; özeleştirilme korkusu; işte bizim güçlüklerimizden kaynakları, işte bugün bu güçlüklerin toplandıkları yerler.

Bu güçlüklerin, sertlik ve kararlarla yenilebileceğini sanmak safdillik olur. Uzun zamandan beri, bürokratların ve kırtasiyecilerin, parti ve hükümet kararlarına bağlılıklarını sözlerle açıklamakta, ama fiilde onları çekmecelere saklamakta üstlerine yoktur. Güçlükleri yenmek için örgüt çalışmamızın, partinin politik çizgisinin gereklerinin gerisinde kalması durumunu ortadan kaldırmak gerekiyor; örgüt konusundaki yönetim düzeyini, ulusal ekonominin bütün alanlarında siyasal yönetimin düzeyine yükseltmek gerekiyor; örgüt çalışmamızın siyasal sloganlarının ve parti kararlarının pratiğe geçirilmesini sağlayacağı şekilde davranmak gerekiyordu.

Bu güçlükleri yenmek ve başarıları elde etmek için, mücadeleyi örgütlenmek, işçi ve köylü yığınlarını bu mücadeleye sürüklemek gerekiyordu; partiden ve ekonomik örgütlerden şüpheli, kararsız, bozulmuş unsurları uzaklaştırmak gerekiyordu.

Partimizin Merkez Komitesinin, geçtiğimiz dönem boyunca, kendi örgüt çalışmasını kesinlikle bu doğrultuda yürüttüğünü biliyorsunuz.

Merkez Komitesi, bu durumda, Lenin'in, dahice düşüncesinden, yani örgüt çalışmasında esas olanın adam seçimi ve uygulanmanın denetimi olduğu düşüncesinden esinlenmiştir.

Birkaç sözcük de, adam seçme ve görevinin adamı olmayanların görevden alınması üzerine söylemek istiyorum.

Kurtulmak zorunda olduğumuz -bu konuda herkes görüş birliğindedir- bürokratlar ve kırtasiyecilerden başka çalışmamızı frenleyen, onu güçleştiren ve ilerlememizi engelleyen iki militan tipimiz daha var.

Bu militanların birinci tipi, geçmişte hizmet etmiş, şimdi de büyük adamlık taslayan kişilerdir; bunlar, parti ve Sovyet devleti yasalarının kendileri için değil, avanaklar için yapıldığını düşünürler. Bu adamlar, partinin ve hükümetin kararlarını yerine getirmek zorunda olmadıklarını sanıyorlar ve böylelikle de parti ve Sovyet devletinin disiplin temelini yıkıyorlar. Partinin ve Sovyet devletinin yasalarını çiğnerken neye güveniyorlar? Sovyetler iktidarının geçmişteki hizmetleri yüzünden kendilerine çatmayı göze alamayacağını umuyorlar. Bu kendini beğenmiş büyük beyler, kendilerini yeri doldurulamaz sanıyorlar ve ceza görmeksizin yönetici organların kararlarına karşı gelebileceklerini sanıyorlar. Bu militanlara nasıl davranmalı? Hiç duraksamadan, geçmiş hizmetlerine hiç bakmadan, bunları yönetici görevlerden almak gerekir. Bunların rütbelerini indirmek ve bunu da basında yayınlamak gerekir. Bunu, bu kendini beğenmiş bürokratların, bu büyük beyefendilerin kurumlarını bozmak için ve onları yerlerine oturtmak için yapmak gerekir. Bunu, bütün çalışmamızda, parti disiplinini ve Sovyet devleti disiplinini sağlamlaştırmak için yapmak gerekir.

Şimdi de ikinci tipe bakalım. Gevezelerden söz etmek istiyorum, namuslu gevezeler de diyebilirdim, evet bu namuslu, dürüst, Sovyet iktidarına bağlı, ama ne olursa olsun bir şeyi düzenlemek, yönetmek ellerinden gelmeyen adamlardan söz etmek istiyorum. Geçen yıl, bu yoldaşlardan biri ile bir görüşmem oldu, çok değerli, ama iflah olmaz bir gezeve, her işi o boş lafları içinde boğabilir.

Bakın görüşmemiz nasıl oldu:

Ben.- *Sizde ekim işleri ne durumda?*

O.- *Ekim işleri mi Stalin yoldaş? Seferber olduk.*

Ben.- *Nasıl olur?*

O.- *Sorunu tam cepheden ele aldık.*

Ben.- *Peki sonra?*

O.- *Hızlı ve köklü bir değişiklik oluyor Stalin yoldaş; yakında, büyük bir köklü değişme olacak.*

Ben.- *Ya, peki başka?*

O.- *Bizde ilerlemeler belirgin hale gelmektedir.*

Ben.- *İyi. Ama, öyle de olsa, ekim işleri nasıl gidiyor?*

O.- *Ekim işleri konusunda, Stalin yoldaş, şimdilik herhangi bir hareket yok.*

İşte gevezenin portresi. Onlar seferber olmuşlar, sorunu cepheden ele almışlar, hızlı ve köklü bir değişme var, ilerleme var, ama işler olduğu gibi duruyor.

İşte Ukraynalı bir işçi kısa bir zaman önce bir örgütün durumunu tastamam böyle karakterize ediyordu. Bu örgütün çizgisinin ne olduğu kendisine sorulduğunda, şöyle karşılık veriyordu: "Çizgi, inan olsun ki ... çizgi var elbette, ama çalışma görülüyor ortalıkta." O örgütün de böyle namuslu gevezeleri var, besbelli.

Ve bu gevezeler yerlerinden alındıkları ve pratik çalışmadan uzaklaştırıldıkları zaman, kollarını açıp şaşkınlıklarını gösteriyorlar: "Neden bizi görevden alıyorlar? İşler yürüsünü diye ne yapılmak gerekiyorsa hepsini yapmadık mı? Yıldırım işçileri konferansını topladık mı, bu konferansta partinin ve hükümetin sloganlarını herkese bildirmedik mi? Merkez Komitesinin tüm Politbürosunu onursal başkanlığa seçmedik mi? Stalin yoldaşa selamlarımızı yolladık mı? Daha ne istiyorsunuz bizden?"

Bu iflah olmaz gevezeleri ne yapmalı? Eğer onları pratik çalışma alanında bırakırsak, her işi, bitmez tükenmez ve dolambaçlı söylevler dalgası içinde boğmayı becerirler. Onları yönetme görevlerinden almak ve onlara başka bir iş, pratiğe ilişkin olmayan bir iş vermek gerektiği açıktır.

(SSCB Komünist (Bolşevik) Partisi XVII. Kongresine Sunulan Merkez Komite Çalışma Raporu'ndan, 26 Ocak 1934)